

**REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO FINACIJA**

NACRT

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POREZU NA
DODANU VRIJEDNOST**

Zagreb, rujan 2018.

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POREZU NA DODANU VRIJEDNOST

I. USTAVNA OSNOVA DONOŠENJA ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost sadržana je u članku 2. stavku 4. podstavku 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 - pročišćeni tekst i 5/14 - Odluka USRH).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

1. Ocjena stanja

Trenutni sustav oporezivanja PDV-om temelji se na primjeni opće stope PDV-a 25% i dvije snižene stope 5% i 13%. Za upis u registar obveznika PDV-a primjenjuje se prag u iznosu od 300.000,00 kuna koji obuhvaća vrijednost oporezivih isporuka dobara ili usluga u prethodnoj kalendarskoj godini.

Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, broj 148/13) koji je stupio na snagu 19. prosinca 2013. propisano je da se stopom 5% oporezuju dnevne novine novinskog nakladnika koji ima statut medija, otisnute na papiru (neovisno o broju riječi). Također su propisane odredbe kojima se oslobođenje od plaćanja PDV-a za isporuke dobara ili obavljanje usluga u okviru diplomatskih i konzularnih sporazuma te za isporuke dobara ili obavljanje usluga međunarodnim organizacijama i njihovim članovima ostvaruje putem povrata PDV-a za ona dobra koja se ne otpremaju iz Republike Hrvatske. Propisano je proširenje popisa dobara koja se mogu smještati u porezna skladišta i isporučivati unutar njih. Odredbama navedenog Zakona proširene su ovlasti ministra financija da propiše kada strani porezni obveznici koji obavljaju međunarodni cestovni prijevoz putnika u Republici Hrvatskoj trebaju podnijeti prijave PDV-a. Propisane su i odredbe koje su stupile na snagu 1. siječnja 2014., a odnose se na povećanje snižene stope 10% na 13%.

Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, broj 143/14) koji je stupio na snagu 11. prosinca 2014. propisano je proširenje odgovornosti poreznog obveznika u cilju zaštite državnog proračuna kada će porezni obveznik kojemu je obavljena isporuka dobara ili usluga u tuzemstvu biti odgovoran za plaćanje PDV-a te suspendiranje PDV identifikacijskog broja u slučaju sumnje na zloupotrebu PDV identifikacijskog broja. Nadalje, propisane su i odredbe koje su stupile na snagu 1. siječnja 2015., a odnose se na:

- uvođenje posebnog postupka oporezivanja za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektroničke usluge koje se obavljaju osobama koje nisu porezni obveznici (tzv. Mini One Stop Shop),
- ukidanje obveze podnošenja konačnog obračuna PDV-a (Obrazac PDV-K),
- uvođenje postupka oporezivanja PDV-om prema naplaćenim naknadama za sve porezne obveznike čija vrijednost isporuka dobara i usluga u prethodnoj kalendarskoj godini nije bila veća od 3.000.000,00 kuna bez PDV-a,
- uvođenje obveze ispravka pretporeza za zalihe dobara,

- definiranje građevinskog zemljišta za potrebe oporezivanja PDV-om i oporezivanju rekonstruiranih građevina,
- propisivanje snižene stope za lijekove koji se izdaju na liječnički recept i koji imaju odobrenje nadležnog tijela za lijekove i medicinske proizvode.

Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, broj 115/16) koji je stupio na snagu 1. siječnja 2017. propisana je:

- preraspodjela između stope PDV-a od 25% i 13% na određena dobra i usluge,
- izbor za oporezivanje nekretnina koje su oslobođene PDV-a ako porezni obveznik upisan u registar obveznika PDV-a u trenutku primitka isporuke ima pravo na odbitak pretporeza u cijelosti po osnovi isporuke na koju se pravo izbora za oporezivanje želi primijeniti,
- uspostavljanje uzajamnosti kod povrata PDV-a poreznim obveznicima iz trećih zemalja utvrđuje se razmjenom obavijesti između poreznog tijela Republike Hrvatske i poreznog tijela treće zemlje.

Nadalje propisane su odredbe koje stupaju na snagu 1. siječnja 2018., a odnose se na:

- omogućavanje odbitka 50% pretporeza za nabavu ili najam osobnih automobila i drugih sredstava za osobni prijevoz čija vrijednost ne prelazi 400.000,00 kuna uključujući nabavu svih dobara i usluga u vezi s tim dobrima,
- povećanje praga za ulazak u sustav PDV-a na 300.000,00 kuna,
- primjenu obračunske kategorije PDV-a pri uvozu dobara (određenih strojeva i opreme).

Također propisane su i odredbe koje stupaju na snagu 1. siječnja 2019., a odnose se na oporezivanje vrijednosnih kupona u skladu s Direktivom Vijeća 2016/1065/EU.

2. Pitanja koja se trebaju urediti ovim Zakonom

U skladu s provedenom analizom poreznog sustava na području PDV-a ovim izmjenama i dopunama Zakona predlaže se:

1. Sniženje stope PDV-a radi smanjenja regresivnog učinka PDV-a u pogledu primjene poreznih stopa PDV-a. U Republici Hrvatskoj prema Zakonu o PDV-u koji je na snazi primjenjuju se 3 stope PDV-a, opća stopa 25% i dvije snižene stope 5% i 13%. Stoga, kako bi se rasteretilo gospodarstvo predlaže se smanjenje opće stope PDV-a na 24% od 1. siječnja 2020. Također, obzirom da opća stopa PDV-a stvara visoki regresivni učinak potrebno je proširiti primjenu snižene stope PDV-a 13% kako bi se smanjio regresivni učinak PDV-a na najosjetljivije skupine građana, a ujedno će smanjenje regresivnog učinka dovesti do rasterećenja gospodarstva u cjelini.

2. Upisivanje u registar obveznika PDV-a poreznih obveznika koji su u prethodnoj ili tekućoj kalendarskoj godini ostvarili isporuke u vrijednosti većoj od praga za upis u registar obveznika PDV-a. Prema odredbama Zakona o PDV-u koji je sada na snazi porezni obveznik obavezan je upisati se u registar obveznika PDV-a od 1. siječnja tekuće godine ako je vrijednost njegovih isporuka dobara ili obavljenih usluga u prethodnoj kalendarskoj godini bila veća od 300.000,00 kuna. U cilju sprječavanja izbjegavanja upisa u registar obveznika PDV-a predlaže se upisivanje u registar obveznika PDV-a poreznih obveznika koji su u prethodnoj ili tekućoj kalendarskoj godini ostvarili isporuke u vrijednosti većoj od praga za upis u registar obveznika PDV-a.

3. Podnošenje potrebne evidencije o primljenim računima radi osiguravanja podataka za praćenje tijeka dobara. Predlaže se da porezni obveznik uz prijavu PDV-a podnosi elektroničkim putem i evidenciju o primljenim računima. Provedbenim propisom kojim su uređene detaljnije odredbe Zakona o PDV-u, između ostalog propisano je da porezni obveznik

mora voditi posebne evidencije što uključuje i Knjigu primljenih (ulaznih) računa (Obrazac U-RA) čiji oblik i sadržaj su sastavni dio spomenutog provedbenog propisa, a koji se neće mijenjati.

4. Promjena primjene prijenosa porezne obveze predlaže se kako bi se uklonile nedoumice tko ga može i pod kojim uvjetima primjenjivati. Također predlaže se primjena prijenosa porezne obveze u tuzemstvu pri isporuci betonskog čelika i željeza te proizvoda od betonskog čelika i željeza (armatura).

5. Usklađenje sa zahtjevima Europske komisije u pogledu ukidanja vrijednosnog praga za pretporez kod automobila i prava na pretporez za plovila i zrakoplove u vezi s korištenjem osobnih automobila za privatne potrebe za koje je izvršen odbitak 50% pretporeza.

6. Usklađenje s Direktivom Vijeća (EU) 2017/2455 od 5. prosinca 2017. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive 2009/132/EZ u pogledu određenih obveza u vezi s porezom na dodanu vrijednost za isporuke usluga i prodaju robe na daljinu, s učinkom od 1. siječnja 2019. Radi smanjenja opterećenja u vezi s ispunjavanjem poreznih obveza koje proizlaze iz primjene posebnog postupka oporezivanja za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge osobama koje nisu porezni obveznici (u daljnjem tekstu: posebni postupak oporezivanja elektroničkih usluga) koje obavljaju porezni obveznici sa sjedištem u Europskoj uniji, odnosno u Republici Hrvatskoj, ali bez sjedišta u državi članici potrošnje predlažu se pojednostavljenja posebnih odredbi za oporezivanje navedenih usluga.

Pojednostavljenje se sastoji u sljedećem:

- uvodi se prag od 77.000,00 kuna kako bi se poreznim obveznicima koji obavljaju elektroničke usluge u druge države članice u vrijednosti manjoj od 77.000,00 kuna, pojednostavilo poslovanje.
- izdavanju računa prema pravilima o izdavanju računa države članice u kojoj porezni obveznik isporučitelj ima sjedište.
- definiranju poreznog obveznika koji nema sjedište u Europskoj uniji.

III. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Obzirom na predložene promjene u vezi s proširenjem primjene snižene stope PDV-a 13% procjenjuje se da će iste imati utjecaj na smanjenje prihoda državnog proračuna Republike Hrvatske s osnove PDV-a u iznosu od oko 1,4 milijarde kuna godišnje. U vezi s promjenama koje će stupiti na snagu od 1. siječnja 2020. procjenjuje se da će iste imati dodatan utjecaj na smanjenje prihoda državnog proračuna Republike Hrvatske s osnove PDV-a u 2020. godini u iznosu od oko 1,6 milijardi kuna, odnosno 3 milijarde kuna godišnje (učinak promjena iz 2019. godine uvećan za promjene koje stupaju na snagu 2020. godine).

Potrebno je napomenuti da učinak usklađivanja s odredbama Direktive Vijeća (EU) 2017/2455 od 5. prosinca 2017. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive 2009/132/EZ u pogledu određenih obveza u vezi s porezom na dodanu vrijednost za isporuke usluga i prodaju robe na daljinu, s učinkom od 1. siječnja 2019. nije moguće procijeniti. Naime, ne postoje podaci o tome u kojoj će mjeri porezni obveznici sa sjedištem u drugim državama članicama, odnosno hrvatski porezni obveznici koji primjenjuju posebni postupak oporezivanja elektroničkih usluga primjenjivati propisani prag od 77.000,00 kuna, odnosno hoće li odabrati opciju da isti ne primjenjuju. Potencijalno postoji mogućnost da usklađivanje s Direktivom Vijeća (EU) 2017/2455 neće imati značajniji utjecaj na državni proračun Republike Hrvatske.

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POREZU NA DODANU VRIJEDNOST

Članak 1.

U Zakonu o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, br. 73/13, 99/13, 148/13, 153/13, 143/14 i 115/16), u članku 2. podstavak 4. mijenja se i glasi:

„– Direktiva Vijeća (EU) 2018/912 od 22. lipnja 2018. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost u pogledu obveze poštovanja odredbe o najnižoj standardnoj stopi SL L 162, 27.6.2018.),“

U podstavku 5. iza riječi: „(SL L 177, 01.07.2016.)“ točka se zamjenjuje zarezom i dodaje se podstavak 6. koji glasi:

„– Direktiva Vijeća (EU) 2017/2455 od 5. prosinca 2017. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive 2009/132/EZ u pogledu određenih obveza u vezi s porezom na dodanu vrijednost za isporuku usluga i prodaju robe na daljinu (SL L 348, 29.12.2017.).“

Članak 2.

U članku 8. iza stavka 4. dodaje se novi stavak 5. koji glasi:

„(5) Iznimno od stavka 3. točke a) ovoga članka, obavljenim uslugama uz naknadu ne smatra se korištenje osobnih automobila za privatne potrebe za koje je izvršen odbitak pretporeza prema članku 61. stavku 2. ovoga Zakona.“

Dosadašnji stavak 5. postaje stavak 6.

Članak 3.

U članku 10. stavku 2. točki a) riječi: „i nije registriran za potrebe PDV-a“, brišu se.

Članak 4.

U članku 11.a dodaje se stavak 3. koji glasi:

„(3) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi vrijednosnih kupona.“

Članak 5.

Članak 26. mijenja se i glasi:

„(1) Mjestom obavljanja sljedećih usluga osobi koja nije porezni obveznik smatra se mjesto gdje ta osoba ima sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište:

- a) telekomunikacijske usluge,
- b) usluge radijskog i televizijskog emitiranja,
- c) elektronički obavljene usluge.

(2) Ako porezni obveznik koji obavlja usluge i primatelj usluga komuniciraju putem elektroničke pošte, ne radi se o elektronički obavljenoj usluzi.

(3) Iznimno, stavak 1. ovoga članka ne primjenjuje se ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- a) porezni obveznik koji obavlja usluge ima sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u Republici Hrvatskoj,
- b) usluge se obavljaju osobama koje nisu porezni obveznici i koje nemaju sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u Republici Hrvatskoj i
- c) ukupna vrijednost, bez PDV-a, usluga iz točke b) ovoga stavka u prethodnoj kalendarskoj godini, odnosno u tekućoj kalendarskoj godini nije veća od 77.000,00 kuna.

(4) Ako porezni obveznik koji obavlja usluge tijekom kalendarske godine ostvari vrijednost obavljenih usluga veću od 77.000,00 kuna, obavezan je od trenutka prelaska vrijednosti primjenjivati odredbe stavka 1. ovoga članka o mjestu obavljanja usluga.

(5) Porezni obveznik koji obavlja usluge i ispunjava uvjete iz stavka 3. ovoga članka, te ima sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u Republici Hrvatskoj može odabrati primjenu mjesta oporezivanja usluga iz stavka 1. ovoga članka, što ga obavezuje na rok od dvije kalendarske godine.

(6) „Telekomunikacijskim uslugama“ u smislu ovoga Zakona smatraju se usluge koje se odnose na prenošenje, emitiranje i prijam signala, teksta, slika i zvukova ili informacija bilo koje vrste putem žica, radija, optičkih ili drugih elektromagnetskih sustava, uključujući i s tim uslugama povezani prijenos ili ustupanje prava na korištenje kapaciteta za takvo prenošenje, emitiranje ili prijam. Telekomunikacijske usluge u smislu ovoga Zakona uključuju i omogućavanje pristupa globalnim informacijskim mrežama.

(7) „Elektronički obavljenim uslugama“ u smislu ovoga Zakona osobito se smatra:

- a) isporuka web-sjedišta, udomljavanje web-sjedišta, daljinsko održavanje programa i opreme,
- b) isporuka računalnih programa i njihovo ažuriranje,
- c) isporuka slika, tekstova i informacija te omogućavanje pristupa bazama podataka,
- d) isporuka glazbe, filmova i igara, uključujući igre na sreću i kockarske igre te emitiranje političkih, kulturnih, umjetničkih, sportskih, znanstvenih i zabavnih programa i priredbi,
- e) učenje na daljinu.“

Članak 6.

Članak 38. mijenja se glasi:

„(1) PDV se obračunava i plaća po stopi 24%.

(2) PDV se obračunava i plaća po sniženoj stopi 5% na isporuke sljedećih dobara i usluga:

- a) sve vrste kruha,
- b) sve vrste mlijeka (kravlje, ovčje, kozje), koje se stavlja u promet pod istim nazivom u tekućem stanju, svježe, pasterizirano, homogenizirano, kondenzirano (osim kiselog mlijeka, jogurta, kefira, čokoladnog mlijeka i drugih mliječnih proizvoda), nadomjestke za majčino mlijeko,

- c) knjige stručnog, znanstvenog, umjetničkog, kulturnog i obrazovnog sadržaja, udžbenike za pedagoški odgoj i obrazovanje, za osnovnoškolsko, srednjoškolsko i visokoškolsko obrazovanje, u svim fizičkim oblicima,
- d) lijekove koji se izdaju na liječnički recept i koji imaju odobrenje nadležnog tijela za lijekove i medicinske proizvode,
- e) medicinsku opremu, pomagala i druge sprave koje se koriste za ublažavanje liječenja invalidnosti isključivo za osobnu uporabu invalida propisane Pravilnikom o ortopedskim i drugim pomagalima Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje,
- f) kino ulaznice,
- g) novine novinskog nakladnika koji ima statut medija, otisnute na papiru koje izlaze dnevno, osim onih koje u cijelosti ili većim dijelom sadrže oglase ili služe oglašavanju,
- h) znanstvene časopise.

(3) PDV se obračunava i plaća po sniženoj stopi 13% na isporuke sljedećih dobara i usluga:

- a) usluge smještaja ili smještaja s doručkom, polupansiona ili punog pansiona u hotelima ili objektima slične namjene, uključujući smještaj za vrijeme odmora, iznajmljivanje prostora u kampovima za odmor ili u mjestima određenima za kampiranje te smještaj u plovnim objektima nautičkog turizma,
- b) novine i časopise novinskog nakladnika koji ima statut medija te novine i časopise nakladnika za koje ne postoji obveza donošenja statuta medija prema posebnom propisu, osim onih iz stavka 2. točke g) ovoga članka, otisnute na papiru koji izlaze periodično te osim onih koji u cijelosti ili većim dijelom sadrže oglase ili služe oglašavanju,
- c) jestiva ulja i masti, biljnog i životinjskog podrijetla,
- d) dječje sjedalice za automobile, dječje pelene te dječju hranu i prerađenu hranu na bazi žitarica za dojenčad i malu djecu,
- e) isporuku vode, osim vode koja se stavlja na tržište u bocama ili u drugoj ambalaži, u smislu javne vodoopskrbe i javne odvodnje prema posebnom propisu,
- f) ulaznice za koncerte,
- g) isporuku električne energije do drugog isporučitelja ili krajnjeg korisnika, uključujući naknade vezane uz tu isporuku,
- h) javnu uslugu prikupljanja miješanog komunalnog otpada, biorazgradivog komunalnog otpada i odvojenog sakupljanja otpada prema posebnom propisu,
- i) urne i lijesove,
- j) sadnice i sjemenje, iz pojedinih KN oznaka,
- k) gnojiva i pesticide te druge agrokemijske proizvode, iz pojedinih KN oznaka,
- l) hranu za životinje, osim hrane za kućne ljubimce, iz pojedinih KN oznaka,
- m) isporuku živih životinja, mesa i jestivih klaoničkih proizvoda, iz pojedinih KN oznaka,
- n) isporuku riba, rakova, mekušaca i ostalih vodenih beskralježnjaka, iz pojedinih KN oznaka,
- o) isporuku jestivog povrća, korijena i gomolja, iz pojedinih KN oznaka,
- p) isporuku jestivog voća i orašastih plodova, iz pojedinih KN oznaka,
- r) isporuku jaja iz pojedinih KN oznaka.

(4) KN oznaka je bročana oznaka skupine dobara ili dobra utvrđena kombiniranom nomenklaturom. Kombinirana nomenklatura (KN) je Prilog I Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2658/1987 od 23. srpnja 1987. o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi (SL L 256 7.9.1987, str. 1.) kojom se utvrđuje nomenklatura za carinske i statističke potrebe te stope carine, a koji se u svom cjelovitom obliku objavljuje u Službenom listu Europske unije do kraja listopada tekuće godine za sljedeću godinu.

(5) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi primjene snižene stope PDV-a te dobra na koja se primjenjuje snižena stopa PDV-a iz stavka 3. točaka j) do r) ovoga članka, koristeći njihove KN oznake.“.

Članak 7.

U članku 61. stavci 2. i 3. mijenjaju se i glase:

„(2) Porezni obveznik ne može odbiti 50% pretporeza obračunanog za nabavu ili najam osobnih automobila uključujući nabavu svih dobara i usluga u vezi s tim dobrima. Osobnim automobilima smatraju se motorna vozila namijenjena za prijevoz osoba koja, osim sjedala za vozača, imaju najviše osam sjedala.

(3) Iznimno, odredbe stavka 2. ovoga članka ne primjenjuju se, ako se radi o osobnim automobilima koja se koriste za obuku vozača, testiranje vozila, servisnu službu, djelatnost prijevoza putnika i dobara, prijevoza umrlih, iznajmljivanja ili se nabavljaju za daljnju prodaju te motornim vozilima kategorije N1 koja su razvrstana u tarifnu oznaku 8703 Carinske tarife i nisu predmet oporezivanja prema posebnom propisu o posebnom porezu na motorna vozila.“.

Članak 8.

U članku 67. stavku 2. točka b) mijenja se i glasi:

„b) usluga i isporuka dobara za koje je u skladu s člankom 10. stavkom 4., člankom 75. stavkom 1. točkama 6. i 7. te člankom 75. stavkom 2. ovoga Zakona PDV obvezna platiti osoba kojoj su isporuke obavljene.“.

Članak 9.

U članku 68. stavku 3. točki 2.b) riječi: „stavcima 2. i 3.“, zamjenjuju se riječima: „stavkom 2.“.

Članak 10.

U članku 75. stavku 2. iza riječi: „boravište“ dodaju se riječi „i nije registriran za potrebe PDV-a.“.

U stavku 3. točki f) točka se zamjenjuje zarezom i dodaje se točka g) koja glasi:

„g) isporuke betonskog čelika i željeza te proizvoda od betonskog čelika i željeza (armatura).“.

Članak 11.

U članku 76. stavku 8. iza riječi: „(Službeni list br. L 256 od 7. 9. 1987.)“ dodaje se zarez te riječi: „a koji se uvoze kao dugotrajna materijalna imovina“,.

Članak 12.

U članku 77. stavku 1. iza riječi: „prethodnoj“ dodaju se riječi: „ili tekućoj“.

Članak 13.

U članku 78. stavku 10. iza riječi: „ne sudjeluje u isporuci“ dodaju se riječi: „u smislu članka 75. stavka 4. točke b) ovoga Zakona“.

Iza stavka 11. dodaje se novi stavak 12. koji glasi:

„(12) Iznimno od stavka 9. ovoga članka izdavanje računa podliježe pravilima koja se primjenjuju u državi članici u kojoj se porezni obveznik prijavio za korištenje jednog od posebnih postupaka iz članaka 118. do 125.h ovoga Zakona.“.

Dosadašnji stavak 12. postaje stavak 13.

Članak 14.

U članku 85. stavak 10. mijenja se i glasi:

„(10) Porezni obveznik uz prijavu PDV-a iz stavka 1. ovoga članka u rokovima iz stavka 6. ovoga članka podnosi elektroničkim putem i posebnu evidenciju o primljenim računima.“.

Stavak 12. mijenja se i glasi:

„(12) Ministar financija pravilnikom propisuje oblik i sadržaj obrasca prijave PDV-a i evidencije o primljenim računima, oblik, sadržaj i rokove podnošenja prijave iz stavka 11. ovoga članka te rokove podnošenja prijave PDV-a koju podnosi porezni obveznik koji obavlja isključivo povremeni međunarodni cestovni prijevoz putnika na području Republike Hrvatske.“.

Članak 15.

U članku 90. stavku 1. iza riječi: „prethodnoj“ dodaju se riječi: „ili tekućoj“.

Članak 16.

U članku 119. točki 1. riječi: „i koji ne mora biti registriran za potrebe PDV-a“, brišu se.

Članak 17.

U članku 120. stavku 2. riječi: „i izjavu da nije registriran za potrebe PDV-a unutar Europske unije“ zamjenjuju se riječima: „i izjavu da na području Europske unije nema sjedište, stalnu poslovnu jedinicu, prebivalište ili uobičajeno boravište“.

Članak 18.

U članku 131. stavku 1. točki 10. riječi: „i 10.“ zamjenjuju se riječima: „i 11.“:

Točka 28. mijenja se i glasi:

„28. ne podnese ili ne podnese u propisanom roku posebnu evidenciju o primljenim računima ili ako u njoj ne iskaže sve potrebne podatke (članak 85. stavak 10.).“.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 19.

(1) Odredbe Pravilnika o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, br. 79/13, 85/13, 160/13, 35/14, 157/14, 130/15, 1/17, 41/17 i 128/17) ostaju na snazi u dijelu koji nije u suprotnosti s ovim Zakonom.

(2) Ministar financija uskladit će Pravilnik o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine broj 79/13, 85/13, 160/13, 35/14, 157/14, 130/15, 1/17, 41/17 i 128/17) s odredbama ovoga Zakona u roku od 90 dana od dana njegova stupanja na snagu.

Članak 20.

Ministarstvo financija će u roku od dvije godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona provesti naknadnu procjenu učinaka ovoga Zakona.

Članak 21.

Ovaj Zakon objavit će se u Narodnim novinama, a stupa na snagu 1. siječnja 2019., osim članka 6. ovoga Zakona kojim se u članku 38. mijenja stavak 1. Zakona o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, br. 73/13, 99/13, 148/13, 153/13, 143/14 i 115/16) koji stupa na snagu 1. siječnja 2020.

OBRAZLOŽENJE

Uz članak 1.

Navodi se akt Europske unije, odnosno zadnje izmjene Direktive Vijeća 2006/112/EZ s čijim je odredbama, između ostalog Zakon usklađen.

Uz članak 2.

Predlaže se da se iznimno obavljenim uslugama uz naknadu ne smatra korištenje osobnih automobila za privatne potrebe za koje je izvršen odbitak pretporeza prema članku 61. stavku 2. Zakona, odnosno za koja je izvršen djelomični odbitak pretporeza neovisno o tome u kojem razdoblju je isti izvršen.

Uz članak 3.

Predlaže se zbog potrebe za nomotehničkim usklađivanjem.

Uz članak 4.

Predlaže se da ministar financija pravilnikom propiše primjenu članka u vezi vrijednosnih kupona.

Uz članak 5.

Predlaže se propisivanje općeg pravila da se mjestom obavljanja telekomunikacijskih usluga, usluga radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljenih usluga osobama koje nisu porezni obveznici smatra mjesto gdje te osobe imaju sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište. Nadalje predlaže se uvođenje praga od 77.000,00 kuna kako bi se poreznim obveznicima koji obavljaju elektroničke usluge u druge države članice u vrijednosti manjoj od tog praga pojednostavilo poslovanje jer je u tom slučaju mjesto obavljanja elektroničkih usluga u tuzemstvu. Predlaže se da je primjena navedenog praga opcionalna za porezne obveznike, odnosno porezni obveznici mogu odlučiti da neće primjenjivati propisani prag i da će obavljene elektroničke usluge u druge države članice oporezivati prema mjestu potrošnje, odnosno državi članici potrošnje što ih obvezuje dvije kalendarske godine.

Uz članak 6.

Predlaže se da se dječje pelene, isporuke živih životinja, mesa i jestivih klaoničkih proizvoda, ribe i rakova, mekušaca i ostalih vodenih beskralježnjaka, jestivog povrća, korijena i gomolja, voća i orašastih plodova te isporuku jaja iz pojedinih KN oznaka oporezuju sniženom stopom PDV-a 13%. S tim u vezi predlaže se definiranje KN oznake i kombinirane nomenklature. Nadalje, predlaže se da ministar financija pravilnikom propiše dobra na koje se primjenjuje snižena stopa PDV-a iz stavka 3. točka j) do p) koristeći njihove KN oznake te provedbu članka u vezi primjene snižene stope PDV-a. Također predlaže se da se od 1. siječnja 2020. opća stopa PDV-a 25% smanji na 24%.

Uz članak 7.

Predlaže se da porezni obveznik ne može odbiti 50% pretporeza obračunanog za nabavu ili najam osobnih automobila uključujući nabavu svih dobara i usluga u vezi s tim dobrima te da se osobnim automobilima za osobni prijevoz smatraju motorna vozila namijenjena za prijevoz osoba koja, osim sjedala za vozača, imaju najviše osam sjedala. Iznimno od navedenog predlaže se da porezni obveznik može odbiti ukupni pretporez ako se radi o osobnim automobilima koja se koriste za obuku vozača, testiranje vozila, servisnu službu, djelatnost prijevoza putnika i dobara, prijevoza umrlih, iznajmljivanja ili se nabavljaju za daljnju

prodaju te motornim vozilima kategorije N1 koja su razvrstana u tarifnu oznaku 8703 Carinske tarife i nisu predmet oporezivanja prema posebnom propisu o posebnom porezu na motorna vozila.

Uz članak 8.

Predlaže se zbog potrebe za nomotehničkim usklađivanjem.

Uz članak 9.

Predlaže se zbog potrebe za nomotehničkim usklađivanjem.

Uz članak 10.

Predlaže se da se prijenos porezne obveze ne primjenjuje u slučaju ako isporuku obavlja porezni obveznik koji nema sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u tuzemstvu, a ima dodijeljen hrvatski PDV identifikacijski broj. Također, predlaže se da je porezni obveznik upisan u registar obveznika PDV-a u Republici Hrvatskoj obavezan platiti PDV kada mu se obavi isporuka betonskog čelika i željeza te proizvoda od betonskog čelika i željeza (armatura) u svrhu sprječavanja prijevара.

Uz članak 11.

Predlaže se izmjena članka 76. stavka 8. Zakona o PDV-u koji se odnosi na plaćanje PDV-a pri uvozu strojeva i opreme putem prijave PDV-a na način da navedena odredba jasno određuje mogućnost primjene isključivo u situacijama uvoza dugotrajne materijalne imovine.

Uz članak 12.

Predlaže se zbog potrebe za nomotehničkim usklađivanjem.

Uz članak 13.

Radi daljnjeg usklađenja s Direktivom Vijeća (EU) 2017/2455 od 5. prosinca 2017. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive 2009/132/EZ u pogledu određenih obveza u vezi s porezom na dodanu vrijednost za isporuke usluga i prodaju robe na daljinu, s učinkom od 1. siječnja 2019. predlaže se izdavanje računa prema tuzemnim pravilima ako porezni obveznik koristi jedan od posebnih postupaka iz članka 118. do 125.h Zakona.

Uz članak 14.

Predlaže se zbog potrebe za ukidanjem obveze podnošenja prijave za isporuke dobara i usluga iz članka 75. stavka 2. Zakona (Obrazac INO PPO). Također, predlaže se da porezni obveznik uz prijavu PDV-a podnosi elektroničkim putem i posebnu evidenciju o primljenim računima. Predlaže se da se ta evidencija podnosi do 20-og dana u mjesecu koji slijedi po završetku razdoblja oporezivanja (mjesec ili tromjesečje). Prema sadašnjim odredbama porezni obveznik mora u svom knjigovodstvu osigurati sve potrebne podatke koji omogućavaju ispravno i pravodobno obračunavanje i plaćanje PDV-a. S tim u vezi provedbenim propisom kojim su uređene detaljnije odredbe Zakona o PDV-u, između ostalog propisano je da porezni obveznik mora voditi posebne evidencije što uključuje i Knjigu primljenih (ulaznih) računa (Obrazac U-RA) čiji oblik i sadržaj su sastavni dio spomenutog provedbenog propisa, a koji se neće mijenjati. Predlaže se da ministar financija pravilnikom propisuje oblik i sadržaj obrasca prijave PDV-a i evidencije o primljenim računima, oblik, sadržaj i rokove podnošenja prijave o tuzemnim isporukama s prijenosom porezne obveze te rokove podnošenja prijave PDV-a koju podnosi porezni obveznik koji obavlja isključivo povremeni međunarodni cestovni prijevoz putnika na području Republike Hrvatske.“.

Uz članak 15.

Predlaže se da se malim poreznim obveznikom smatra pravna osoba sa sjedištem, stalnom poslovnom jedinicom, odnosno fizička osoba s prebivalištem ili uobičajenim boravištem u tuzemstvu, čija vrijednost isporuka dobara ili obavljenih usluga u prethodnoj ili tekućoj kalendarskoj godini nije bila veća od 300.000,00 kuna.

Uz članak 16.

Predlaže se definicija poreznog obveznika koji nema sjedište u Europskoj uniji, a koji primjenjuje posebni postupak oporezivanja za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge. Prema sadašnjim pravilima porezni obveznici koji nemaju sjedište u Europskoj uniji, a registrirani su za potrebe PDV-a u nekoj državi članici, jer primjerice obavljaju povremene transakcije koje podliježu plaćanju PDV-a u toj državi članici, ne mogu se koristiti ni posebnim postupkom oporezivanja elektroničkih usluga za porezne obveznike koji nemaju sjedište u Europskoj uniji ni posebnim postupkom oporezivanja elektroničkih usluga za porezne obveznike sa sjedištem u Europskoj uniji. Kako se takvi porezni obveznici ne bi trebali registrirati za potrebe PDV-a u svakoj državi članici u koju obavljaju elektroničke usluge omogućava im se primjena posebnog postupka oporezivanja elektroničkih usluga za porezne obveznike koji nemaju sjedište u Europskoj uniji na način da se mijenja definicija poreznog obveznika koji nema sjedište unutar Europske unije.

Uz članak 17.

Predlaže se promjena podataka koje porezni obveznik koji nema sjedište u Europskoj uniji mora podnijeti Poreznoj upravi prilikom prijave za primjenu posebnog postupka oporezivanja za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge.

Uz članak 18.

Predlaže se zbog potrebe za nomotehničkim usklađivanjem. Također, predlažu se prekršajne odredbe u vezi sa Zakonom koje se odnose na nepodnošenje posebne evidencije o primljenim računima.

Uz članak 19.

Propisuje se da će ministar financija uskladiti Pravilnik o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine, br. 79/13, 85/13, 160/13, 35/14, 157/14, 130/15, 1/17, 41/17 i 128/17) s odredbama ovoga Zakona u roku od 90 dana od dana njegova stupanja na snagu.

Uz članak 20.

Propisuje se da će Ministarstvo financija u roku od dvije godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona provesti naknadnu procjenu učinka ovoga Zakona.

Uz članak 21.

Propisuje se stupanje na snagu Zakona.

TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU, ODNOSNO DOPUNJUJU

Članak 2.

Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenose sljedeće direktive Europske unije:

- Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, 11. 12. 2006.) kako je zadnje izmijenjena Direktivom Vijeća (EU) 2016/1065 od 27. lipnja 2016. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u vezi s tretmanom vrijednosnih kupona (SL L 177, 1. 7. 2016.) (u daljnjem tekstu: Direktiva Vijeća 2006/112/EZ),
- Direktiva Vijeća 2008/9/EZ od 12. veljače 2008. kojom se utvrđuju detaljna pravila za povrat poreza na dodanu vrijednost, predviđen u Direktivi 2006/112/EZ, poreznim obveznicima koji nemaju poslovni nastan na području države članice povrata nego u nekoj drugoj državi članici (SL L 44, 20. 2. 2009.),
- Trinaesta Direktiva Vijeća 86/560/EEZ od 17. studenoga 1986. o usklađivanju zakona država članica vezano za porez na promet – postupci za povrat poreza na dodanu vrijednost poreznim obveznicima koji nemaju poslovni nastan na području Zajednice (SL L 326, 21. 11. 1986.),
- Direktiva Vijeća (EU) 2016/856 od 25. svibnja 2016. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, u pogledu trajanja obveze poštovanja najniže standardne stope SL L 142, 31. 5. 2016.),
- Direktiva Vijeća (EU) 2016/1065 od 27. lipnja 2016. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u vezi s tretmanom vrijednosnih kupona (SL L 177, 1. 7. 2016.).

Članak 8.

(1) »Obavljanje usluga« je svaka transakcija koja se ne smatra isporukom dobara u smislu članka 7. ovoga Zakona.

(2) Obavljanjem usluga također se smatra:

1. prijenos prava,
2. suzdržavanje od neke radnje ili trpljenje neke radnje ili stanja,
3. obavljanje usluga po nalogu nadležnih državnih tijela ili u njihovo ime ili na temelju odredbi zakona.

(3) Obavljanjem usluga uz naknadu smatra se:

- a) korištenje dobara koja čine dio poslovne imovine poreznog obveznika za njegove privatne potrebe ili privatne potrebe njegovih zaposlenika ili općenito u druge svrhe osim za potrebe obavljanja njegove djelatnosti, za koja je u cijelosti ili djelomično odbijen pretporez,
- b) obavljanje usluga bez naknade od strane poreznog obveznika za njegove privatne potrebe ili privatne potrebe njegovih zaposlenika ili općenito u druge svrhe osim za potrebe obavljanja njegove djelatnosti.

(4) Ako porezni obveznik djelujući u vlastito ime, ali za račun druge osobe sudjeluje u obavljanju usluga, smatra se da je sam primio i obavio te usluge.

(5) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi obavljanja usluga.

Članak 10.

(1) »Trostranim poslom« u smislu ovoga Zakona smatra se transakcija koju tri porezna obveznika iz tri različite države članice zaključe za ista dobra koja su prevezena ili otpremljena od prvog isporučitelja neposredno posljednjem kupcu te kada su ispunjeni uvjeti za oslobođenje iz stavka 2. ovoga članka. Navedeno se primjenjuje i kada je posljednji kupac pravna osoba koja nije porezni obveznik, a registrirana je za potrebe PDV-a.

(2) Stjecanje dobara unutar Europske unije koje je u skladu s člankom 27. stavkom 1. ovoga Zakona obavljeno u tuzemstvu oslobođeno je PDV-a pod sljedećim uvjetima:

a) porezni obveznik (stjecatelj) nema sjedište ili prebivalište i nije registriran za potrebe PDV-a u tuzemstvu, ali je na području Europske unije u nekoj drugoj državi članici registriran za potrebe PDV-a,

b) stjecanje dobara obavljeno je u svrhu daljnje isporuke dobara koju obavlja porezni obveznik (stjecatelj) iz točke a) ovoga stavka u tuzemstvu,

c) stečena dobra izravno se otpremaju ili prevoze iz druge države članice u kojoj porezni obveznik iz točke a) ovoga stavka nije registriran za potrebe PDV-a primatelju daljnje isporuke,

d) primatelj daljnje isporuke dobara je porezni obveznik ili pravna osoba koja nije porezni obveznik, a registrirana je za potrebe PDV-a u tuzemstvu,

e) primatelj iz točke d) ovoga stavka plaća PDV prema stavku 4. ovoga članka.

(3) Ako se primjenjuje oslobođenje u smislu stavka 2. ovoga članka, tada račun mora uz podatke iz članka 79. stavka 1. ovoga Zakona sadržavati i sljedeće podatke:

a) poziv na odredbe članka 141. Direktive Vijeća 2006/112/EZ te napomenu »prijenos porezne obveze«,

b) PDV identifikacijski broj pod kojim je porezni obveznik (stjecatelj) obavio stjecanje unutar Europske unije i daljnju isporuku dobara,

c) PDV identifikacijski broj primatelja isporuke.

(4) Kod trostranog posla primatelj oporezive isporuke dobara obavezan je platiti PDV ako su ispunjeni uvjeti iz stavaka 2. i 3. ovoga članka.

(5) Ako se radi o trostranom poslu u smislu ovoga članka, stjecatelj koji obavlja daljnju isporuku dobara u Zbirnoj prijavi mora iskazati podatke iz članka 89. stavka 1. ovoga Zakona.

(6) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi trostranog posla.

Članak 11.a

(1) »Vrijednosni kupon« u smislu ovoga Zakona je instrument za koji postoji obveza da ga se prihvati kao naknadu ili djelomičnu naknadu za isporuku dobara ili usluga i kada su dobra ili usluge koji se isporučuju ili identitet njihovih potencijalnih isporučitelja naznačeni ili na samom instrumentu ili u povezanoj dokumentaciji, uključujući i uvjete uporabe takvog instrumenta.

(2) Vrste vrijednosnih kupona su:

- a) »jednonamjenski vrijednosni kupon« je vrijednosni kupon za koji su mjesto isporuke dobara ili usluga na koje se vrijednosni kupon odnosi i PDV koji se mora platiti na ta dobra ili usluge poznati u vrijeme izdavanja vrijednosnog kupona,
- b) »višenamjenski vrijednosni kupon« je vrijednosni kupon koji nije jednonamjenski vrijednosni kupon.

Članak 26.

(1) Mjestom obavljanja sljedećih usluga osobi koja nije porezni obveznik smatra se mjesto gdje ta osoba ima sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište:

- a) telekomunikacijske usluge,
- b) usluge radijskog i televizijskog emitiranja,
- c) elektronički obavljene usluge.

(2) Ako porezni obveznik koji obavlja usluge i primatelj usluga komuniciraju putem elektroničke pošte, ne radi se o elektronički obavljenoj usluzi.

(3) »Telekomunikacijskim uslugama« u smislu ovoga Zakona smatraju se usluge koje se odnose na prenošenje, emitiranje i prijam signala, teksta, slika i zvukova ili informacija bilo koje vrste putem žica, radija, optičkih ili drugih elektromagnetskih sustava, uključujući s tim uslugama povezani prijenos ili ustupanje prava na korištenje kapaciteta za takvo prenošenje, emitiranje ili prijam. Telekomunikacijske usluge u smislu ovoga Zakona uključuju i omogućavanje pristupa globalnim informacijskim mrežama.

(4) »Elektronički obavljenim uslugama« u smislu ovoga Zakona osobito se smatra:

- a) isporuka web-sjedišta, udomljavanje web-sjedišta, daljinsko održavanje programa i opreme,
- b) isporuka računalnih programa i njihovo ažuriranje,
- c) isporuka slika, tekstova i informacija te omogućavanje pristupa bazama podataka,
- d) isporuka glazbe, filmova i igara, uključujući igre na sreću i kockarske igre te emitiranje političkih, kulturnih, umjetničkih, sportskih, znanstvenih i zabavnih programa i priredbi,
- e) učenje na daljinu.

Članak 38.

(1) PDV se obračunava i plaća po stopi 25%.

(2) PDV se obračunava i plaća po sniženoj stopi 5% na isporuke sljedećih dobara i usluga:

- a) sve vrste kruha,

- b) sve vrste mlijeka (kravlje, ovčje, kozje), koje se stavlja u promet pod istim nazivom u tekućem stanju, svježe, pasterizirano, homogenizirano, kondenzirano (osim kiselog mlijeka, jogurta, kefira, čokoladnog mlijeka i drugih mliječnih proizvoda), nadomjestke za majčino mlijeko,
- c) knjige stručnog, znanstvenog, umjetničkog, kulturnog i obrazovnog sadržaja, udžbenike za pedagoški odgoj i obrazovanje, za osnovnoškolsko, srednjoškolsko i visokoškolsko obrazovanje, u svim fizičkim oblicima,
- d) lijekove koji se izdaju na liječnički recept i koji imaju odobrenje nadležnog tijela za lijekove i medicinske proizvode,
- e) medicinsku opremu, pomagala i druge sprave koje se koriste za ublažavanje liječenja invalidnosti isključivo za osobnu uporabu invalida propisane Pravilnikom o ortopedskim i drugim pomagalima Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje,
- f) kino ulaznice,
- g) novine novinskog nakladnika koji ima statut medija, otisnute na papiru koje izlaze dnevno, osim onih koje u cijelosti ili većim dijelom sadrže oglase ili služe oglašavanju,
- h) znanstvene časopise.

(3) PDV se obračunava i plaća po sniženoj stopi 13% na isporuke sljedećih dobara i usluga:

- a) usluge smještaja ili smještaja s doručkom, polupansiona ili punog pansiona u hotelima ili objektima slične namjene, uključujući smještaj za vrijeme odmora, iznajmljivanje prostora u kampovima za odmor ili u mjestima određenima za kampiranje te smještaj u plovnim objektima nautičkog turizma,
- b) novine i časopise novinskog nakladnika koji ima statut medija te novine i časopise nakladnika za koje ne postoji obveza donošenja statuta medija prema posebnom propisu, osim onih iz stavka 2. točke g) ovoga članka, otisnute na papiru koji izlaze periodično te osim onih koji u cijelosti ili većim dijelom sadrže oglase ili služe oglašavanju,
- c) jestiva ulja i masti, biljnog i životinjskog podrijetla,
- d) dječje sjedalice za automobile te dječju hranu i prerađenu hranu na bazi žitarica za dojenčad i malu djecu,
- e) isporuku vode, osim vode koja se stavlja na tržište u bocama ili u drugoj ambalaži, u smislu javne vodoopskrbe i javne odvodnje prema posebnom propisu,
- f) ulaznice za koncerte,
- g) isporuku električne energije do drugog isporučitelja ili krajnjeg korisnika, uključujući naknade vezane uz tu isporuku,
- h) javnu uslugu prikupljanja miješanog komunalnog otpada, biorazgradivog komunalnog otpada i odvojenog sakupljanja otpada prema posebnom propisu,
- i) urne i lijesove,
- j) sadnice i sjemenje,
- k) gnojiva i pesticide te druge agrokemijske proizvode,
- l) hranu za životinje, osim hrane za kućne ljubimce.

(4) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi primjene snižene stope PDV-a.

Članak 61.

(1) Porezni obveznik ne može odbiti pretporez za nabavu dobara i usluga za potrebe reprezentacije pri čemu se reprezentacijom smatraju izdaci za ugošćivanje poslovnih partnera, darivanje poslovnih partnera, plaćanje poslovnim partnerima izdataka za odmor, sport i razonodu, izdataka za najam automobila, plovila, zrakoplova, kuća za odmor i slično.

(2) Porezni obveznik ne može odbiti 50% pretporeza obračunanog za nabavu ili najam osobnih automobila i drugih sredstava za osobni prijevoz uključujući nabavu svih dobara i usluga u vezi s tim dobrima. Nije dopušten odbitak pretporeza za nabavu prijevoznih sredstava koji se odnosi na iznos iznad 400.000,00 kuna nabavne vrijednosti po jednom sredstvu.

(3) Iznimno, odredbe stavka 2. ovoga članka ne primjenjuju se ako se radi o:

- a) plovilima i zrakoplovima kojima se obavlja djelatnost prijevoza putnika i dobara te iznajmljivanja ili se nabavljaju za daljnju prodaju te ako se radi o osobnim automobilima i drugim prijevoznim sredstvima za osobni prijevoz koja se koriste za obuku vozača, testiranje vozila, servisnu službu, djelatnost prijevoza putnika i dobara, prijevoza umrlih, iznajmljivanja ili se nabavljaju za daljnju prodaju,
- b) motornim vozilima kategorije N1 koja su razvrstana u tarifnu oznaku 8703 Carinske tarife i nisu predmet oporezivanja prema posebnom propisu o posebnom porezu na motorna vozila.

(4) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi ograničenja prava na odbitak pretporeza.

Članak 67.

(1) Porezni obveznik koji na području Europske unije nema sjedište, stalnu poslovnu jedinicu iz koje su obavljene isporuke, prebivalište ili uobičajeno boravište ima pod uvjetima propisanim ovim Zakonom pravo na povrat PDV-a zaračunanog za pokretna dobra i usluge koje su mu obavili drugi porezni obveznici u Republici Hrvatskoj ili koji mu je zaračunan prilikom uvoza dobara u Republici Hrvatskoj. Pravo na povrat PDV-a ostvaruje se pod uvjetom da u državi podrijetla podnositelja zahtjeva tuzemni porezni obveznik također ima pravo na povrat PDV-a pri čemu se ta uzajamnost utvrđuje razmjenom obavijesti između poreznog tijela Republike Hrvatske i poreznog tijela treće zemlje.

(2) Pravo na povrat PDV-a iz stavka 1. ovoga članka ima porezni obveznik koji u razdoblju za koje traži povrat PDV-a nije obavljao isporuke dobara i usluge za koje je mjesto oporezivanja u Republici Hrvatskoj, osim:

- a) prijevoznih i s prijevozom povezanih usluga, oslobođenih plaćanja PDV-a u skladu s člankom 44. stavkom 1. točkom 35., člancima 45., 46. i 47., člankom 48. stavkom 1. i člankom 49. ovoga Zakona,
- b) usluga za koje je u skladu s člankom 75. stavkom 1. točkom 6. ovoga Zakona PDV obvezna platiti osoba kojoj su usluge obavljene.

(3) Kod povrata PDV-a iz stavka 1. ovoga članka primjenjuju se odredbe ovoga Zakona koje se odnose na odbitak pretporeza.

(4) Porezni obveznik iz stavka 1. ovoga članka nema pravo na povrat PDV-a za:

- a) iznose PDV-a koji su, prema odredbama ovoga Zakona netočno zaračunani,
- b) iznose PDV-a koji su zaračunani za isporuke dobara koje su oslobođene ili mogu biti oslobođene plaćanja PDV-a u skladu s odredbama članka 41. stavka 1. te članka 45. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona.

(5) Porezni obveznik iz stavka 2. ovoga članka da bi ostvario pravo na povrat PDV-a mora Poreznoj upravi, predati zahtjev za povrat PDV-a najkasnije do 30. lipnja kalendarske godine nakon završetka kalendarske godine na koju se zahtjev odnosi.

(6) Razdoblje povrata ne smije biti dulje od jedne kalendarske godine niti kraće od tri kalendarska mjeseca zaredom. Zahtjevi za povrat mogu se odnositi i na razdoblje kraće od tri mjeseca ako to razdoblje obuhvaća kraj kalendarske godine.

(7) Zahtjev za povrat PDV-a koji se odnosi na razdoblje povrata kraće od jedne kalendarske godine, ali ne kraće od tri mjeseca, može se podnijeti ako iznos PDV-a za koji se traži povrat nije manji od 3.100,00 kuna.

(8) Zahtjev za povrat PDV-a koji se odnosi na razdoblje povrata od jedne kalendarske godine, može se podnijeti ako iznos PDV-a za koji se traži povrat nije manji od 400,00 kuna.

(9) Porezna uprava, u roku od najviše osam mjeseci od primitka zahtjeva za povrat PDV-a donosi rješenje o tome je li zahtjev odobren u cijelosti ili djelomično ili nije odobren

(10) Ako je zahtjev za povrat odobren, Porezna uprava, izvršava povrat odobrenog iznosa najkasnije u roku od 10 radnih dana po isteku roka iz stavka 9. ovoga članka na račun podnositelja zahtjeva o njegovom trošku.

(11) Ministar financija pravilnikom propisuje postupak, oblik i sadržaj obrasca za povrat PDV-a te odredbe o zastupanju podnositelja zahtjeva za povrat PDV-a.

Članak 68.

(1) Porezni obveznik koji nema sjedište u Republici Hrvatskoj, već ima sjedište u drugoj državi članici, ima pravo na povrat zaračunanog PDV-a za dobra i usluge koja su mu isporučili ili obavili drugi porezni obveznici u tuzemstvu ili za dobra uvezena u tuzemstvo, pod uvjetima iz stavka 3. ovoga članka.

(2) U smislu ovoga postupka povrata PDV-a pojedini pojmovi imaju sljedeća značenja:

1. »porezni obveznik koji nema sjedište u tuzemstvu« je porezni obveznik koji nema sjedište, stalnu poslovnu jedinicu, prebivalište ili uobičajeno boravište u tuzemstvu, već na području druge države članice,
2. »razdoblje povrata« je razdoblje navedeno u članku 70. stavku 8. ovoga Zakona koje je obuhvaćeno zahtjevom za povrat,
3. »zahtjev za povrat« je zahtjev za povrat PDV-a zaračunanog u tuzemstvu poreznom obvezniku koji nema sjedište u tuzemstvu za dobra ili usluge koje su mu isporučili ili obavili drugi porezni obveznici u tuzemstvu ili za dobra koja su uvezena u tuzemstvo,
4. »podnositelj zahtjeva« je porezni obveznik koji nema sjedište u tuzemstvu i koji podnosi zahtjev za povrat.

(3) Ovaj postupak primjenjuje se na poreznog obveznika koji nema sjedište u tuzemstvu i ispunjava sljedeće uvjete:

1. tijekom razdoblja povrata u tuzemstvu nije imao sjedište ili stalnu poslovnu jedinicu iz koje su se obavljale poslovne transakcije niti je imao prebivalište ili uobičajeno boravište ako takvo sjedište ili stalna poslovna jedinica nisu postojali,

2. tijekom razdoblja povrata nije isporučio dobra ili obavljao usluge koje se smatraju isporučenima ili obavljenima u tuzemstvu, osim:

- a) prijevoznih i s prijevozom povezanih usluga oslobođenih plaćanja PDV-a u skladu s člankom 44. stavkom 1. točkom 35., člankom 45. stavkom 1., člancima 46. i 47., člankom 48. stavkom 1. točkama a), b), c), d) i e), člankom 49. te člankom 51. stavkom 3. ovoga Zakona,
- b) usluga i isporuka dobara primatelju koji je obavezan platiti PDV u skladu s člankom 10. stavkom 4., člankom 75. stavkom 1. točkama 6. i 7. te člankom 75. stavcima 2. i 3. ovoga Zakona.

(4) Ovaj postupak ne primjenjuje se na:

- a) iznose PDV-a koji su, prema odredbama ovoga Zakona netočno zaračunani,
- b) iznose PDV-a koji su zaračunani za isporuke dobara koje su oslobođene ili mogu biti oslobođene plaćanja PDV-a u skladu s odredbama članka 41. stavka 1. te članka 45. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona.

Članak 75.

(1) PDV mora plaćati:

- 1. svaki porezni obveznik koji obavlja oporezive isporuke dobara i usluga, osim kada je PDV u skladu s odredbama ovoga članka obvezna plaćati druga osoba,
- 2. svaka osoba koja se smatra uvoznikom, odnosno carinskim dužnikom ili primateljem dobara prema carinskim propisima,
- 3. svaka osoba koja obavi oporezivo stjecanje dobara unutar Europske unije i primatelj dobara iz članka 10. stavka 4. ovoga Zakona,
- 4. stjecatelj novih prijevoznih sredstava u slučaju iz članka 4. stavka 1. točke 2.b) ovoga Zakona,
- 5. izdavatelj računa iz članka 79. stavaka 10. i 11. ovoga Zakona te svaka osoba koja iskaže PDV na računu,
- 6. svaki porezni obveznik ili pravna osoba koja nije porezni obveznik, a registrirana je za potrebe PDV-a, kojoj se obavljaju usluge iz članka 17. stavka 1. ovoga Zakona ako te usluge obavlja porezni obveznik koji nema sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u tuzemstvu,
- 7. svaka osoba registrirana za potrebe PDV-a u tuzemstvu kojoj je obavljena isporuka plina, električne energije, hlađenja ili grijanja putem sustava iz članka 15. ovoga Zakona, ako isporuke obavlja porezni obveznik koji nema sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u tuzemstvu.

(2) Ako oporezive isporuke dobara ili usluga obavlja porezni obveznik koji nema sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u tuzemstvu, PDV plaća porezni obveznik, odnosno pravna osoba koja nije porezni obveznik, ali je registrirana za potrebe PDV-a, kojemu je obavljena isporuka dobara ili usluga.

(3) Porezni obveznik upisan u registar obveznika PDV-a u Republici Hrvatskoj obavezan je platiti PDV kada mu se obave sljedeće isporuke:

- a) građevinske usluge kojima se smatraju usluge u vezi s izgradnjom, održavanjem, rekonstrukcijom ili uklanjanjem građevina, uključujući usluge popravka i čišćenja. Isto se odnosi i na ustupanje osoblja ako ustupano osoblje obavlja građevinske usluge,
- b) isporuke rabljenog materijala i onoga koji se u istom stanju ne može ponovno upotrijebiti, otpada, industrijskog i neindustrijskog otpada, reciklažnog otpada, djelomično obrađenog otpada, te dobara i usluga koje pravilnikom propisuje ministar financija,

c) isporuka nekretnina, prema članku 40. stavku 1. točkama j) i k) ovoga Zakona, ako se isporučitelj odlučio za oporezivanje u skladu s člankom 40. stavkom 4. ovoga Zakona,
 d) isporuka nekretnina koje je prodao ovršenik u postupku ovrhe,
 e) prijenos emisijskih jedinica stakleničkih plinova sukladno propisima kojima se uređuje sustav trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova,
 f) nakon primitka potvrde Odbora za PDV pri Europskoj komisiji u skladu s člankom 199.b Direktive Vijeća 2006/112/EZ ministar financija može u slučaju iznimne hitnosti pravilnikom propisati da je primatelj obavezan platiti PDV za određene isporuke dobara i usluga u svrhu suzbijanja iznenadnih i golemih prijevara koje mogu dovesti do značajnih financijskih gubitaka.

(4) U smislu ovoga članka, porezni obveznik koji u tuzemstvu ima stalnu poslovnu jedinicu smatra se poreznim obveznikom koji nema sjedište u tuzemstvu ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

a) porezni obveznik obavlja oporezivu isporuku dobara i usluga u tuzemstvu,
 b) poslovna jedinica koju ima porezni obveznik u tuzemstvu ne sudjeluje u toj isporuci dobra i obavljenih usluga.

(5) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi obveze plaćanja PDV-a.

Članak 76.

(1) Obračunani i prijavljeni PDV za razdoblje oporezivanja porezni obveznik mora platiti do posljednjeg dana u mjesecu koji slijedi po završetku razdoblja oporezivanja iz članka 84. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona.

(2) Razliku PDV-a iz članka 85. stavka 7. ovoga Zakona porezni obveznik mora platiti u roku za plaćanje iz stavka 1. ovoga članka.

(3) U roku iz stavka 1. ovoga članka PDV moraju platiti i sve osobe navedene u članku 75. stavku 1. točkama 3., 5., 6. i 7. te članku 75. stavcima 2. i 3. ovoga Zakona.

(4) Smatra se da je PDV u smislu članka 75. stavka 1. točaka 3., 6. i 7. te članka 75. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona plaćen ako je u prijavi PDV-a iskazana obveza temeljem prijenosa obveze plaćanja PDV-a.

(5) Iznimno od stavka 3. ovoga članka, osoba koja nije registrirana za potrebe PDV-a, a koja stječe novo prijevozno sredstvo u smislu članka 4. stavka 1. točke 2.b) ovoga Zakona, plaća PDV na temelju rješenja Carinske uprave.

(6) U slučaju stjecanja novih prijevoznih sredstava prema članku 4. stavku 1. točki 2.b) ovoga Zakona, novo prijevozno sredstvo može se registrirati kod nadležnog tijela prema posebnim propisima samo uz predočenje prijave za stjecanje novih prijevoznih sredstva koju je ovjerila nadležna ispostava Carinske uprave. Za registraciju novih prijevoznih sredstava stjecatelji koji nisu registrirani za potrebe PDV-a obvezni su priložiti potvrdu o plaćenom PDV-u. Potvrda se izdaje na zahtjev stjecatelja.

(7) PDV pri uvozu plaća se u roku za plaćanje uvoznih davanja u skladu s carinskim propisima.

(8) Iznimno od stavka 7. ovoga članka smatra se da je PDV pri uvozu strojeva i opreme iz Dodatka IV. ovoga Zakona vrijednosti veće od 1.000.000,00 kuna (po jednoj carinskoj deklaraciji za puštanje u slobodan promet ili po jednom odobrenju o primjeni općeg pravila 2A u slučaju postupnog uvoza temeljem dodatne napomene 3 uz odsjek XVI. i dodatne napomene 2 uz odsjek XVII. Priloga I. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2658/87 od 23. srpnja 1987. o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi (Službeni list br. L 256 od 7. 9. 1987.)) plaćen ako ga porezni obveznik koji ima pravo na odbitak pretporeza u cijelosti iskaže kao obvezu u prijavi PDV-a, a za takav način obračunavanja i plaćanja PDV-a poreznom obvezniku prethodno je Carinska uprava izdala rješenje.

(9) Porezni obveznik PDV plaća na propisani uplatni račun prema posebnim propisima.

(10) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi izdavanja rješenja i plaćanju PDV-a pri uvozu dobara.

Članak 77.

(1) Svaka osoba mora Poreznoj upravi prijaviti početak svoje djelatnosti kao poreznog obveznika, odnosno mora se prijaviti u registar obveznika PDV-a ako je vrijednost njezinih isporuka u prethodnoj kalendarskoj godini prešla iznos iz članka 90. stavka 1. ovoga Zakona. Porezni obveznik koji obavlja transakcije unutar Europske unije obavezan je od Porezne uprave zatražiti izdavanje PDV identifikacijskog broja na propisanom obrascu. Porezni obveznik obavezan je Poreznoj upravi prijaviti svaku promjenu ili prestanak obavljanja djelatnosti.

(2) Obveza za podnošenje zahtjeva za izdavanje PDV identifikacijskog broja ne odnosi se na porezne obveznike iz članka 6. stavka 4. ovoga Zakona, male porezne obveznike iz članka 90. stavka 1. ovoga Zakona te porezne obveznike koji obavljaju isključivo transakcije oslobođene plaćanja PDV-a bez prava na odbitak pretporeza.

(3) Neovisno o stavku 1. ovoga članka, svaki porezni obveznik ili pravna osoba koja nije porezni obveznik, a koji stječu dobra unutar Europske unije koja u skladu s člankom 5. stavkom 1. točkama a) i b) ovoga Zakona nisu predmet oporezivanja PDV-om obavezan je Poreznoj upravi prijaviti obavljanje takvih stjecanja kada ona postanu predmet oporezivanja PDV-om i nadležnoj ispostavi Porezne uprave podnijeti zahtjev za izdavanje PDV identifikacijskog broja.

(4) Neovisno o stavku 2. ovoga članka, svaki porezni obveznik koji ima sjedište, stalnu poslovnu jedinicu, prebivalište ili uobičajeno boravište u Republici Hrvatskoj i koji obavlja usluge na području druge države članice za koje je primatelj usluga u drugoj državi članici obavezan platiti PDV prema članku 196. Direktive Vijeća 2006/112/EZ i svaki porezni obveznik primatelj usluga iz članka 75. stavka 1. točke 6. ovoga Zakona obavezan je Poreznoj upravi podnijeti zahtjev za izdavanje PDV identifikacijskog broja.

(5) Porezna uprava dodijelit će PDV identifikacijski broj:

a) svakom poreznom obvezniku koji na području Republike Hrvatske obavlja isporuke dobara ili usluga za koje postoji pravo na odbitak PDV-a, osim poreznom obvezniku iz članka 6. stavka 4. ovoga Zakona i poreznom obvezniku koji obavlja isporuke dobara ili usluga za koje

PDV plaća primatelj dobara ili usluga u skladu s člankom 75. stavcima 1. točkama 3., 6. i 7. te člankom 75. stavkom 2. ovoga Zakona,

b) svakom poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, koji stječe dobra unutar Europske unije u skladu s člankom 4. stavkom 1. točkom 2. ovoga Zakona te svakom poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik čija su stjecanja dobara unutar Europske unije predmet oporezivanja PDV-om u skladu s člankom 5. stavkom 4. ovoga Zakona,

c) svakom poreznom obvezniku koji u Republici Hrvatskoj obavlja stjecanje dobara unutar Europske unije za potrebe svoje gospodarske djelatnosti iz članka 6. stavka 2. ovoga Zakona koja se obavlja izvan Republike Hrvatske,

d) svakom poreznom obvezniku koji u Republici Hrvatskoj prima usluge za koje je obavezan platiti PDV u skladu s člankom 75. stavkom 1. točkom 6. ovoga Zakona,

e) svakom poreznom obvezniku koji ima sjedište, stalnu poslovnu jedinicu, prebivalište ili uobičajeno boravište u Republici Hrvatskoj koji obavlja usluge na području druge države članice za koje je primatelj usluge obavezan platiti PDV u skladu s člankom 196. Direktive Vijeća 2006/112/EZ.

(6) PDV identifikacijski broj je osobni identifikacijski broj (OIB) kojemu se dodaje predznak »HR«.

(7) Porezna uprava može odbiti dodjelu ili ukinuti dodijeljeni PDV identifikacijski broj ako utvrdi da više ne postoje razlozi za registriranje za potrebe PDV-a ili ako porezni obveznik zloupotrebljava PDV identifikacijski broj. Porezna uprava donijet će o tome rješenje, a žalba ne odgađa izvršenje rješenja.

(8) Porezna uprava može suspendirati PDV identifikacijski broj te će o tome obavijestiti poreznog obveznika. Suspendiranje PDV identifikacijskog broja ne smatra se ukidanjem. Suspendirani PDV identifikacijski broj Porezna uprava može ponovo aktivirati. Porezna uprava ukinut će suspendirani PDV identifikacijski broj u slučaju da porezni obveznik u roku od jedne godine ne dostavi dokaz kojim se otklanja razlog suspendiranja PDV identifikacijskog broja.

(9) Ministar financija pravilnikom propisuje sadržaj, oblik i način podnošenja obrasca iz ovoga članka, postupak dodjele, suspendiranja i ukidanja PDV identifikacijskog broja i postupak za prijavu u registar obveznika PDV-a.

Članak 78.

(1) Svaki porezni obveznik obavezan je izdati račun za:

1. isporuke dobara i usluga koje je obavio drugom poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik,
2. isporuke dobara u smislu članka 13. stavaka 3. i 4. ovoga Zakona,
3. isporuke dobara izvršene u skladu s uvjetima utvrđenima člankom 41. stavkom 1. ovoga Zakona,
4. svaki predujam primljen prije obavljene isporuke dobara iz točaka 1. i 2. ovoga stavka i
5. svaki predujam primljen od drugoga poreznog obveznika ili pravne osobe koja nije porezni obveznik prije završetka obavljanja usluga.

(2) Porezni obveznik koji obavlja isporuke u smislu članka 13. stavaka 7. i 8. ovoga Zakona također je obavezan izdavati račune.

(3) Iznimno od stavka 1. i 2. ovoga članka porezni obveznik nije obavezan izdati račun za obavljene usluge koje su oslobođene PDV-a prema članku 40. stavku 1. točkama a) do g) ovoga Zakona, osim u slučaju obavljanja mjenjačkih poslova u tuzemstvu.

(4) Račun se mora izdati najkasnije petnaestog dana u mjesecu nakon mjeseca u kojem je nastao oporezivi događaj za isporuke dobara obavljene u skladu s uvjetima utvrđenim člankom 41. stavkom 1. ovoga Zakona ili isporuke usluga za koje je primatelj obavezan platiti PDV u skladu s člankom 196. Direktive Vijeća 2006/112/EZ.

(5) Porezni obveznik može izdati zbirni račun za više zasebnih isporuka dobara ili usluga, pod uvjetom da PDV na isporuke navedene u zbirnom računu obračunava tijekom istog kalendarskog mjeseca.

(6) Račun može izdati i primatelj za dobra i usluge koje mu je porezni obveznik isporučio, odnosno obavio, pod uvjetom da o tome postoji sporazum između tih dviju strana i pod uvjetom da je utvrđen postupak za prihvaćanje svakog računa kod poreznog obveznika koji obavlja isporuku dobara i usluga.

(7) Račun koji izdaje isporučitelj i račun koji izdaje primatelj isporuke je svaka isprava prema kojoj porezni obveznik ili osoba kojoj on naloži zaračunava isporučena dobra i obavljene usluge, bez obzira na to kako se ta isprava naziva u poslovnom prometu.

(8) Svaka isprava ili obavijest koja mijenja prvobitni račun i koja se izričito i nedvojbeno odnosi na njega smatra se računom.

(9) Za izdavanje računa primjenjuju se pravila na temelju ovoga Zakona, ako se račun odnosi na isporuke dobara i usluga za koje se u skladu s odredbama članaka 12. do 28. ovoga Zakona smatra da su obavljene u Republici Hrvatskoj.

(10) Ako isporučitelj dobara ili usluga, koji u tuzemstvu nema sjedište ili stalnu poslovnu jedinicu ili ako njegova stalna poslovna jedinica u tuzemstvu ne sudjeluje u isporuci, obavi isporuku dobara ili usluga za koje se u skladu s odredbama članaka 12. do 28. ovoga Zakona smatra da su obavljene u Republici Hrvatskoj, osobi koja je kao primatelj obvezna u skladu s člankom 75. ovoga Zakona platiti PDV, neovisno o stavku 9. ovoga članka za izdavanje računa primjenjuju se pravila države članice u kojoj isporučitelj ima sjedište ili stalnu poslovnu jedinicu iz koje se obavljaju isporuke ili u slučaju nepostojanja takvog sjedišta ili stalne poslovne jedinice države članice u kojoj ima prebivalište ili uobičajeno boravište. U slučaju da račun izdaje primatelj isporuke (samoizdavanje računa) primjenjuje se stavak 9. ovoga članka.

(11) Ako isporučitelj ima sjedište ili stalnu poslovnu jedinicu iz koje je obavljena isporuka, ili u slučaju nepostojanja takvog sjedišta ili stalne poslovne jedinice, ima prebivalište ili uobičajeno boravište u Republici Hrvatskoj i obavlja isporuku dobara ili usluga za koje se u skladu s odredbama članaka 12. do 28. ovoga Zakona smatra da nisu obavljene unutar Europske unije, izdavanje računa za te isporuke obavlja se u skladu s odredbama ovoga Zakona.

(12) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi obveze izdavanja računa.

(1) Porezni obveznik mora za razdoblje oporezivanja utvrditi obvezu PDV-a i iskazati je u prijavi PDV-a u kojoj se navode svi podaci potrebni za obračunavanje PDV-a odnosno ukupnu vrijednost oporezivih transakcija i iznos PDV-a i pretporeza po stopama PDV-a te ukupnu vrijednost oslobođenih transakcija i transakcija koje ne podliježu oporezivanju.

(2) Osim podataka iz stavka 1. ovoga članka u prijavi PDV-a koji se odnosi na određeno razdoblje oporezivanja porezni obveznik mora navesti sljedeće podatke:

a) ukupnu vrijednost, bez PDV-a, isporuka dobara iz članka 41. stavka 1. ovoga Zakona za koje je u tom razdoblju oporezivanja nastala obveza obračuna PDV-a,

b) ukupnu vrijednost, bez PDV-a, stjecanja dobara unutar Europske unije te stjecanja iz članka 9. stavaka 3. i 4. ovoga Zakona, obavljenih u Republici Hrvatskoj za koje je u tom razdoblje oporezivanja nastala obveza obračuna PDV-a,

c) ukupnu vrijednost, bez PDV-a, isporuka dobara iz članka 13. stavaka 3., 4. i 10. ovoga Zakona, obavljenih na području druge države članice za koje je u tom razdoblju oporezivanja nastala obveza obračuna PDV-a, ako su dobra poslana ili otpremljena iz Republike Hrvatske,

d) ukupnu vrijednost, bez PDV-a, isporuka dobara iz članka 13. stavaka 3., 4. i 10. ovoga Zakona, obavljenih u Republici Hrvatskoj i za koje je u tom razdoblju oporezivanja nastala obveza obračuna PDV-a, ako se dobra pošalju ili otpreme iz druge države članice,

e) ukupnu vrijednost isporuka dobara, bez PDV-a, za koja je primatelj isporuke iz članka 10. stavka 4. ovoga Zakona obavezan platiti PDV prema članku 75. stavku 1. točki 3. ovoga Zakona i za koje je u tom razdoblju oporezivanja nastala obveza obračuna PDV-a,

f) ukupnu vrijednost obavljenih usluga, bez PDV-a, iz članka 17. stavka 1. ovoga Zakona za koje je u tom razdoblju oporezivanja nastala obveza obračuna PDV-a,

g) ukupnu vrijednost isporuka za koje je primatelj obavezan platiti PDV u skladu s člankom 75. stavkom 1. točkom 7. te člankom 75. stavicama 2. i 3. ovoga Zakona,

h) broj i ukupnu vrijednost isporuka iz članka 40. stavka 1. točaka j) i k) ovoga Zakona,

i) broj i ukupnu vrijednost isporuka iz članka 40. stavka 4. ovoga Zakona,

j) primjenu postupka oporezivanja prema naplaćenim naknadama.

(3) Prijavu iz stavka 1. ovoga članka obvezna je podnijeti i osoba koja je obvezna platiti PDV umjesto poreznog obveznika koji nema sjedište u Republici Hrvatskoj, pravna osoba koja nije porezni obveznik i obvezna je platiti PDV na stjecanje dobara unutar Europske unije, osoba koja je registrirana za potrebe PDV-a i stječe novo prijevozno sredstvo te porezni obveznik ili pravna osoba koja nije porezni obveznik, čija ostala stjecanja nisu predmet oporezivanja PDV-om, a koji unutar Europske unije stječe dobra koja podliježu trošarinama. Prijavu PDV-a je obavezan podnijeti i mali porezni obveznik iz članka 90. stavka 1. ovoga Zakona kada obavlja usluge poreznim obveznicima iz drugih država članica ili iz trećih zemalja za koje je prema članku 17. stavku 1. ovoga Zakona mjesto obavljanja usluge mjesto sjedišta primatelja usluge.

(4) Kod obračunavanja PDV-a potrebno je uzeti u obzir i iznose iskazane na računu iz članka 79. stavaka 10. i 11. ovoga Zakona.

(5) Od iznosa PDV-a koji se obračunava prema odredbama stavaka 1., 2. i 4. ovoga članka, odbija se pretporez u smislu članka 57. stavka 2. ovoga Zakona.

(6) Porezni obveznik prijavu PDV-a iz stavka 1. ovoga članka mora predati nadležnoj ispostavi Porezne uprave prema svome sjedištu odnosno prebivalištu ili uobičajenom boravištu na propisanom obrascu do 20-og dana u mjesecu koji slijedi po završetku razdoblja oporezivanja iz članka 84. stavaka 1., 2. i 4. ovoga Zakona.

(7) Porezni obveznik mora u prijavi PDV-a koju podnosi za posljednje razdoblje oporezivanja kalendarske godine napraviti sva usklađenja i ispravke za tu kalendarsku godinu. Ako porezni obveznik prestaje s poslovanjem, obvezan je u prijavi PDV-a koju podnosi za posljednje razdoblje oporezivanja u kojem je poslovao napraviti sva usklađenja i ispravke do dana prestanka poslovanja.

(8) Ako porezni obveznik u propisanom roku ne podnese prijavu PDV-a ili nema propisanu dokumentaciju i porezne evidencije, Porezna uprava može procijeniti ili utvrditi poreznu obvezu.

(9) Porezni obveznik koji nema sjedište, stalnu poslovnu jedinicu, prebivalište ili uobičajeno boravište u tuzemstvu i obavlja isključivo povremeni međunarodni cestovni prijevoz putnika na području Republike Hrvatske prijavu PDV-a može podnijeti u papirnatom obliku. Prijavu PDV-a u papirnatom obliku mogu podnijeti i mali porezni obveznici koji isključivo primaju i obavljaju usluge poreznim obveznicima iz trećih zemalja te kada su obvezni platiti PDV prema članku 75. stavku 2. ovoga Zakona.

(10) Porezni obveznik koji nema sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u tuzemstvu, a registriran je za potrebe PDV-a u Republici Hrvatskoj, obvezan je najkasnije do 20-og dana u mjesecu koji slijedi po završetku razdoblja oporezivanja podnijeti prijavu za isporuke dobara i usluga iz članka 75. stavka 2. Zakona.

(11) Porezni obveznik koji obavlja isporuke iz članka 75. stavka 3. Zakona podnosi i prijavu o tuzemnim isporukama s prijenosom porezne obveze.

(12) Ministar financija pravilnikom propisuje oblik i sadržaj obrasca prijave PDV-a, oblik, sadržaj i rokove podnošenja prijave iz stavka 10. i 11. ovoga članka te rokove podnošenja prijave PDV-a koju podnosi porezni obveznik koji obavlja isključivo povremeni međunarodni cestovni prijevoz putnika na području Republike Hrvatske.

Članak 90.

(1) »Malim poreznim obveznikom« u smislu ovoga Zakona smatra se pravna osoba sa sjedištem, stalnom poslovnom jedinicom, odnosno fizička osoba s prebivalištem ili uobičajenim boravištem u tuzemstvu, čija vrijednost isporuka dobara ili obavljenih usluga u prethodnoj kalendarskoj godini nije bila veća od 300.000,00 kuna.

(2) Porezni obveznik iz stavka 1. ovoga članka oslobođen je plaćanja PDV-a na isporuke dobara ili usluga, nema pravo iskazivati PDV na izdanim računima i nema pravo na odbitak pretporeza.

(3) Porezni obveznik iz stavka 1. ovoga članka može od Porezne uprave zatražiti da se na njega ne primjenjuje stavak 2. ovoga članka što ga obvezuje sljedeće tri kalendarske godine na redovni postupak oporezivanja prema ovome Zakonu. Ako je porezni obveznik podnio zahtjev za registriranje za potrebe PDV-a radi upisa u registar obveznika PDV-a, smatrat će se da je zahtjev usvojen ako Porezna uprava u roku od osam dana od dana primitka zahtjeva ne donese rješenje o istom.

(4) Oslobođenje od plaćanja PDV-a iz stavka 2. ovoga članka ne primjenjuje se:

a) na isporuke novih prijevoznih sredstava prema uvjetima iz članka 41. stavka 1. točke a) i b) ovoga Zakona,

b) u slučaju prijenosa porezne obveze na male porezne obveznike u smislu članka 75. stavka 1. točaka 6. i 7. te članka 75. stavka 2. ovoga Zakona.

(5) Vrijednost isporuka dobara i usluga, u smislu stavka 1. ovoga članka, bez PDV-a, obuhvaća:

a) vrijednost isporuka dobara ili usluga koje su oporezive,

b) vrijednost isporuka oslobođenih PDV-a iz članaka 45., 46., 47., 48. i 49. ovoga Zakona,

c) vrijednost isporuka nekretnina i transakcija iz članka 40. stavka 1. točaka a) do g) ovoga Zakona, osim ako su te transakcije pomoćne.

(6) Isporuka materijalnih i nematerijalnih gospodarskih dobara poreznog obveznika ne uzima se u obzir pri obračunavanju vrijednosti isporuka iz stavka 1. ovoga članka.

(7) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi posebnog postupka oporezivanja za male porezne obveznike.

Članak 119.

U vezi s člancima 119.a do 125. ovoga Zakona pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:

1. »porezni obveznik koji nema sjedište na području Europske unije« je porezni obveznik koji nema sjedište, stalnu poslovnu jedinicu, prebivalište ili uobičajeno boravište na području Europske unije i koji ne mora biti registriran za potrebe PDV-a,

2. »država članica prijave« je država članica koju izabere porezni obveznik koji nema sjedište na području Europske unije kako bi u njoj prijavio početak obavljanja svoje djelatnosti kao poreznog obveznika na području Europske unije u skladu s odredbama o posebnom postupku oporezivanja za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički obavljene usluge koje obavljaju porezni obveznici koji nemaju sjedište u Europskoj uniji.

Članak 120.

(1) Porezni obveznik koji nema sjedište na području Europske unije, a koji za državu članicu prijave izabere Republiku Hrvatsku, mora Poreznoj upravi elektroničkim putem prijaviti početak i prestanak svoje djelatnosti kao poreznog obveznika ili promjenu djelatnosti na način da više ne ispunjava uvjete za primjenu posebnog postupka oporezivanja.

(2) U prijavi iz stavka 1. ovoga članka porezni obveznik koji nema sjedište na području Europske unije mora navesti sljedeće podatke: ime i prezime (naziv), poštansku adresu, elektroničku adresu, uključujući internetske stranice, nacionalni porezni broj ako ga ima i izjavu da nije registriran za potrebe PDV-a unutar Europske unije. Porezni obveznik koji nema sjedište na području Europske unije obavještava Poreznu upravu o svim promjenama dostavljenih podataka.

(3) Poreznom obvezniku iz stavka 1. ovoga članka Porezna uprava dodjeljuje identifikacijski broj i o tome ga izvješćuje elektroničkim putem.

Članak 131.

(1) Novčanom kaznom za prekršaj kaznit će se porezni obveznik u iznosu od 2.000,00 do 500.000,00 kuna, ako:

1. netočno utvrdi poreznu osnovicu (članak 7. stavak 10., članci 33., 34., 35., 92. i 96. te članak 97. stavak 5.),
2. ne obračuna PDV po propisanoj stopi (članci 37. i 38.),
3. koristi oslobođenja od plaćanja PDV-a suprotno odredbama Zakona (članak 39. stavci 1., 2. i 3., članak 40. stavci 1. i 2., članci 41., 42., članak 43. stavci 1. i 2., članak 44. stavci 1. i 2., članak 45. stavci 1., 2., 4., 5. i 6., članak 46., članak 47. stavci 1. i 2., članak 48. stavak 1., članci 49., 50., članak 51. stavci 1., 2. i 3., članak 52. stavci 1., 2. i 3., članci 53. i 54.),
4. odbije pretporez koji se po ovome Zakonu ne može odbiti (članak 57. stavak 2., članci 94., 101., 116. i članak 124. stavak 1.),
5. ne uplati ili ne uplati u propisanom roku obračunani i prijavljeni iznos PDV-a na propisani uplatni račun (članak 76.),
6. ne izda račun ili ga ne izda u propisanom roku (članak 78. stavci 1., 2. i 4.),
7. račun izda primatelj koji ne ispunjava uvjete za izdavanje računa (članak 78. stavak 6.),
8. ne čuva račune i ostalu dokumentaciju u propisanom roku (članak 82. stavci 1., 4. i 5.),
9. u svom knjigovodstvu ne osigurava sve podatke u vezi s obračunom i plaćanjem PDV-a (članak 83.),
10. ne podnese ili ne podnese u propisanom roku nadležnoj ispostavi Porezne uprave prijavu PDV-a i prijavu o tuzemnim isporukama s prijenosom porezne obveze (članak 85. stavci 6. i 10.),

11. porezni obveznik u prijavi PDV-a, koju podnosi za posljednje razdoblje oporezivanja kalendarske godine ili za posljednje razdoblje oporezivanja u kojem je poslovao, ne obavi sva usklađenja i ispravke (članak 85. stavak 7.),

12. u prijavi PDV-a ne iskaže sve propisane podatke (članak 85. stavci 1. i 2.),

13. prijavu za stjecanje dobara i primljene usluge iz drugih država članica Europske unije ne podnese ili ne podnese u propisanom roku ili ne iskaže sve propisane podatke (članak 86.),

14. ne podnese ili ne podnese u roku prijavu za isporuke ili stjecanje novih prijevoznih sredstava ili ako ne iskaže vrijednost isporuka odnosno stjecanja novih prijevoznih sredstava (članak 87.),

15. Zbirnu prijavu ne podnese ili ju ne podnese u propisanom roku ili ne iskaže sve propisane podatke (članci 88. i 89.),

16. obračuna PDV po posebnom postupku oporezivanja, a djeluje samo kao posrednik (članak 91. stavak 1.),

17. kao preprodavatelj istodobno primjenjuje redovni postupak oporezivanja PDV-om i posebni postupak oporezivanja marže, a ne vodi ili netočno vodi posebne evidencije za svaki od ovih postupaka (članak 102.),

18. na računu za isporučena dobra koja podliježu posebnom postupku oporezivanja marže iskaže iznos PDV-a (članak 103.),

19. kao organizator prodaje putem javne dražbe u evidencijama ne iskaže propisane podatke (članak 110.),

20. kao organizator prodaje putem javne dražbe u računu ne iskaže propisane podatke ili izdvojeno iskaže iznos PDV-a (članak 111.),

21. ne izdaje račune i/ili ne vodi evidencije o transakcijama s investicijskim zlatom odnosno ne čuva potrebne podatke u propisanom roku (članak 117.),

22. ne podnese prijavu u vezi s posebnim postupcima ili je ne podnese u propisanom roku (članak 122. stavak 1. i članak 125.e stavak 1.),

23. obračunani i prijavljeni PDV za posebne postupke ne plati ili ne plati u propisanom roku u kunama na uplatni račun propisan posebnim propisom (članak 123. i 125.f),

24. ne vodi evidencije o transakcijama u okviru posebnih postupaka oporezivanja ili ako ih na zahtjev Porezne uprave Republike Hrvatske i poreznog tijela države članice potrošnje ne stavi na raspolaganje ili ih ne čuva u propisanom roku (članak 125. i 125.h),

25. ne vodi evidencije o postupku oporezivanja prema naplaćenim naknadama te ako ne obračuna i uplati PDV na propisani način (članak 125.i, 125.j i 125.k),

26. kao porezni zastupnik ne plati PDV kao jamac platac (članak 126. stavak 4.),

27. ne podnese ili ne podnese u propisanom roku prijavu za isporuke u druge države članice Europske unije prethodno uvezenih dobara u okviru postupaka 42 i 63 ili ako u njoj ne iskaže sve potrebne podatke (članak 44. stavak 3.),

28. ne podnese ili ne podnese u propisanom roku prijavu za isporuke dobara i usluga iz članka 75. stavka 2. Zakona ili ako u njoj ne iskaže sve potrebne podatke (članak 85. stavak 10.).

(2) Novčanom kaznom od 1.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi.